

PROGRAMMEVALUERING AV KURS I PEDAGOGISK BASISKOMPETANSE VED UiO

RAPPORT FRA EVALUERINGSKOMITEEN

Bakgrunn

Dekanmøtet ved Universitetet i Oslo har gitt Det utdanningsvitenskapelige fakultet i oppdrag å gjennomføre en evaluering av kursprogrammet som leder fram mot pedagogisk basiskompetanse. Fagområdet for universitetspedagogikk (FUP) ved Institutt for Pedagogikk, som er ansvarlig for kursene, fikk i oppdrag å utarbeide mandat og plan for evalueringen, samt oppnevne en ekstern komité for å gjennomføre evalueringen. Instituttleder Ola Erstad oppnevnte i brev av 24.03.2015 følgende komité:

Gunn Engelsrud, professor, Seksjonsleder, Norges Idrettshøgskole (leder)

Solveig Kristensen, professor, prodekan for studier, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, Universitetet i Oslo (internt medlem)

Åshild Sjøfteland, tidligere stipendiat, Institutt for lingvistiske og nordiske studier ved Det historisk filosofiske fakultet, Universitetet i Oslo, nå førsteamanuensis ved Høgskolen i Østfold (eksternt medlem og tidligere kursdeltager)

Komiteen skal vurdere programmet for pedagogisk basiskompetanse (PBK) som helhet og de enkelte moduler som inngår i programmet de siste tre år (2012, 2013 og 2014) med henblikk på:

- Planer, gjennomføring og deltager tilfredshet
- Relevans og videre utvikling

Videre innebar oppdraget at komiteens arbeid skulle baseres på FUP-miljøets selvevaluering, årsrapporter, kursevalueringer og en rapport fra 2010, *Further development of the «Fagområdet for universitetspedagogikk»*, med Peter Maassen ved Pedagogisk forskningsinstitutt som utvalgsleder. I tillegg til en gjennomgang av det skriftlige materialet, inkluderte oppdraget plassbesøk og samtaler med medlemmer av FUP, ledelse ved IPED og UV, samt studiedekaner og kursdeltagere.

Komiteens arbeidsmåter og tolkning av oppdraget

Komiteen konstituerte seg høsten 2015 og har hatt tre møter, samt plassbesøk 4. november med medlemmer av FUP, ledelse ved IPED og UV, samt studiedekaner og kursdeltagere. Komiteen la opp arbeidet slik at det tilsendte skriftlige materialet ble benyttet som forberedelse til plassbesøket 4. november, og dette fikk innflytelse på hvordan spørsmålene til de ulike gruppene ble utarbeidet. Komiteen har tolket mandatet slik at det gjelder en faglig vurdering, og har ikke tatt opp spørsmål om ressurser, selv om dette er nevnt som en forutsetning for fagområdets realisering og gjennomføring av planer og visjoner. Underbemanning er påpekt fra flere hold, og særlig etter Maassen-rapporten fra 2010. Problematikken gjentas under plassbesøket, og det etterlyses tydeligere planer fra UiO sentralt. Komiteen ser at problemstillinger som angår bemanning er vesentlige, men velger å framheve de faglige forbedringspotensialene slik de er framkommet under arbeidet. I evalueringen har komiteen lagt stor vekt på materialet fra plassbesøket 4. november. Vi har identifisert følgende områder som kan revurderes og arbeides videre med av de involverte og ansvarlige parter i samarbeid:

- FUPs rolle ved UiO
- PBKs status nasjonalt og internasjonalt
- Bruk av kursdeltageres forforståelse og erfaring
- Evalueringspraksis for PBK
- Kjønn og flerkulturalitet
- Kursholdernes bevissthet om egen rolle
- Innhold i modulene
- Ambisjoner for videreutvikling

Komiteens faglige vurderinger av PBK

FUPs rolle og organisering ved UiO og FUPs bidrag til å styrke utdanninga ved UiO

Plassbesøket, samt gjennomgangen av tilsendt materiale, særlig Maassen-rapporten, viste samlet sett at debatten om hvordan tilbudet skal organiseres har pågått kontinuerlig siden denne rapporten forelå. Det er påfallende at verken fagfeltet eller FUP er nevnt i den strategiske planen for instituttet. Slik sett er Maassen-rapportens anbefalinger ikke realisert. FUP har heller ingen tydelig strategisk rolle ved UiO, noe som kan illustreres ved at fagområdet ikke har vært involvert i utvikling og gjennomføring av Utdanningslederprogrammet ved UiO og heller ikke har noen aktiv rolle i utviklingen av prosjektet Digital eksamen ved UiO. Kortsiktig tildeling av sentrale ressurser (til konsultasjonsvirksomheten), samt at FUP-ansatte opplyser at virksomhet etableres uten at permanente ressurser er på plass, forsterker dette bildet.

Det foreligger nå planer for at FUP skal bli en egen organisatorisk avdeling, med et klart lederskap. En tydeligere institusjonell organisering og ledelse vil være vesentlig for at FUPs kursportefølje skal kunne bli sentral i UiOs arbeid med utdanningskvalitet, der undervisningskvalitet er en viktig ingrediens. Herunder inngår også diskusjoner om navn, eksempelvis ved bruk av *Teaching academy*, noe som snarlig bør avklares.

Siden FUP er plassert ved Pedagogisk institutt, bør også FUP-miljøet kunne ha nær kontakt med forskergruppene *Horizontal governance and learning dynamics in higher education (HORIZON)* og *Quality of Norwegian Higher Education: Pathways, Practices and Performances* m.fl. Kunnskap som utvikles her om læring i høyere utdanning kan med fordel trekkes inn i kurstilbudene.

I dagens krav til kvalitet i høyere utdanning må universitetsansatte ha formelle kvalifikasjoner som bygger på forskning og som i tillegg, i framtiden, vil kunne utgjøre et område for merittering og karriereutvikling. PBK ligger nær primæraktiviteten for en underviser ved et universitet. Forskning og undervisning i høyere utdanning er sterkere koblet enn tidligere, noe som blant annet vises i KDs strategi for utdanningsforskning¹ og i rapporten «Utdanning + forskning = sant»².

I og med at UHR har vedtatt nye nasjonale retningslinjer for UH-pedagogisk basiskompetanse³, er det fra flere hold (NOKUT og KD) økt oppmerksomhet på at all undervisning i høyere utdanning skal være både praksisnær og forskningsbasert. Fagområdene og de ansatte ved UiO representerer ulike fag og tradisjoner, og UiOs ansatte representerer ulike forståelser og undervisningspraksiser så vel som tradisjoner. På PBK møtes ansatte fra ulike deler av universitetsmiljøet, og dette kan være en utfordring. Målet bør være å kunne benytte ulike forståelser og undervisningspraksiser til å fornye kursinnholdet og litteraturen, og å balansere generell pedagogikk med mer spissing mot fagene som de ulike kursdeltagerne kommer fra. I dag er de pedagogiske modellene og teorier om undervisning og læring kun generelle, og bygger ikke på fagdidaktisk forskning fra ulike felt. Per i dag finnes lite kunnskap om hvilke tilnærminger/metoder som fungerer best i ulike universitetsfag, og lite kunnskap som har basis i mer fagsenteret forskning. FUP-ansatte trekker fram at undervisning i basiskursene lett blir noe generalisert. En mulighet de FUP-ansatte trekker fram her, er å få til åremålsstillinger på fakultetene som kan knyttes opp mot FUP. Dette er en visjon og et pedagogisk mål.

¹ http://www.uhr.no/documents/utdanningogfou_ferdigrapport_260810.pdf

² <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/kunnskapsdepartementets-strategi-for-utdanningsforskning/id2405133/>

³ http://www.uhr.no/documents/Nasjonale_veiledende_retningslinjer_for_uh_pedagogisk_basiskompetanse.pdf

Komiteens samlede vurdering av kursdeltageres evaluering og erfaringene fra FUP-ansatte, er at fagtradisjoner når det gjelder undervisning i større grad bør tematiseres og arbeides spesifikt med. At kursene er tverrfaglige må også framheves som en styrke, da kursdeltagerne også kan oppdage egen tradisjon og pedagogisk forståelse og praksis ved å møte kollegaer fra andre institutt og fakultet. Å kunne henvise mer eksplisitt til forskning innen ulike felt, vil styrke FUP som fagområde.

Status PBK i nasjonal og internasjonal kontekst

PBK på UiO har nasjonale og internasjonale nettverk (ICED) både når det gjelder undervisning og forskning. Dette er utviklet over mange år både gjennom personlige og institusjonelle kontakter, men har delvis lidd under mangel på ressurser. At UHR nå har vedtatt nye nasjonale retningslinjer for UH-pedagogisk basiskompetanse, vil også medføre en nasjonal satsning på feltet som FUP kan nyttiggjøre seg og benytte i arbeidet med fornyelse av kurstilbudene. FUP har nå gode muligheter til å tydeliggjøre sine visjoner som fagmiljø, og til å kunne bidra til at undervisning oppvurderes. Et sentralt virkemiddel er å videreutvikle engasjementet gjennom å gjøre PBK til en kollektiv, innovativ møteplass ved UiO, der det skapes et grunnlag for å oppøve undervisningsdyktighet og akademisk dannelse. Dette gir FUP muligheten til å framstå som en viktig kulturbærer ved UiO. På dette punktet ser både ledelsen og studiedekaner framtidige muligheter, og her ligger det strategisk arbeid framover.

Mer aktiv bruk av ulike deltageres forforståelse og erfaring

Forskning om læring i høyere utdanning viser at aktivering av studentens forforståelser er svært betydningsfullt i tilegnelsen av ny kunnskap. Dette må også kunne sies å gjelde for basiskursene. Både fra studentevalueringene og samtalene med tidligere kursdeltagere kommer ulikheter i forforståelse fram. Komiteens vurdering er at det å aktivere slike erfaringer ved kursstart så vel som under kurset vil kunne gi deltagerne et metaperspektiv på egen praksis, og dermed kunne forsterke læringen og utbyttet av kurset ytterligere. Ved å inkludere deltagerens forforståelser og bruke dette som utgangspunkt for refleksjon og teoretisering, vil en også kunne oppnå at kursdeltageres evaluering av kursene i større grad vil gjenspeile deres egen læring.

Tidligere kursdeltagere uttrykte utfordringene med det flerfaglige, men også mulighetene som ligger i det. Et fellestrekk er ønsker om å dra bedre nytte av deltageres egne erfaringer og få til mer kvalifisert erfaringsutveksling. Å observere andres undervisning og gi og motta tilbakemeldinger oppleves som nyttig. Komiteens vurdering er at en måte å heve kvaliteten på kursene på er å utvikle mer forsknings-

basert kunnskap om hvordan det å gi og motta tilbakemeldinger foregår, og hva slags praksis og diskurser dette har opphav i og produserer. Her kan en også trekke fram betydningen av å få øye på ulike kvaliteter i de ulike undervisningsmetodene.

En forbedring av kursene kan være å forberede kursdeltagerne og «sjekke» studentenes ressurser i forkant, for å trekke på ulike erfaringer og få mobilisert deres forforståelse. Realister og humanister benytter ulike begrep og har dermed ulikt forhold til teori. Det trengs metakommunikasjon og refleksjon over akkurat dette, slik at det ikke hemmer læringen på kurset. Forskere fra andre fag enn pedagogikk vil også være svært opptatt av at tematikk og undervisning på kursene skal være forskningsbasert. Det ligger et potensiale og en utfordring i å synliggjøre dette uten å gå dypt inn i forskningsmetodikk.

Vurdering av evalueringspraksis – behov for ny evalueringspraksis

Komiteen har gjennomgått materialet fra deltageres kursevalueringer. Det foreligger et stort spekter av tilbakemeldinger med mye positiv omtale av kursene, men materialet er lite systematisk når det gjelder læringsutbytte. Det påpekes fra de ansatte at de har hentet for lite systematisk kunnskap ut av kursevalueringene, noe som knyttes til at evalueringsskjemaet er brukt i egen forskning, og dermed ikke har vært endret. En evaluering kan sprike veldig og f.eks. vise at «5 vil ha mer teori, 5 vil ha mindre teori». Her ligger det en utfordring i å få fram studentenes refleksjoner om egen praksis og metasyn, få dem til å relatere egen læring til litteratur, etablere sin egen *Teaching portfolio*, som er den enkeltes samlede dokumentasjon av og med undervisning, og bygge ut dette systematisk. Dette har vært utprøvd og har vært en suksess for mange, særlig med tanke på å utvikle metasyn på eget fagfelt.

Evalueringene burde kunne gi mer innblikk i om kursene bidrar til endret praksis, og få fram at dette er ønskelig å vektlegge. På denne måten blir deltageres tilbakemeldinger ikke kun en evaluering av selve kurset, men av egen læring og videreutvikling av undervisningspraksis. En tydeligere forskningsbasert vurdering for læring og data fra praksis etter kurset vil kunne styrke FUP-miljøet samlet sett.

Manglende tematisering av kjønn og flerkulturalitet i kursene

Kjønn og flerkulturalitet kommer inn i basiskurset ved at enkelte deltagere tar det opp. Temaet er relevant i og med at universitetsansatte lever i mangfoldssamfunnet med et vell av problemstillinger, fra at unge kvinnelige ansatte får manglende respekt fra ikke-etnisk norsk menn, til veiledning av internasjonale studenter. Caseundervisning er ofte relevant for tema som kjønn og flerkulturalitet, etikk, frafall, forskjeller og

annerledeshet etc.

Komiteen etterlyser at disse temaene synliggjøres i kursinnholdet og at det også knyttes til forskningsbasert litteratur, teori og praksisbaserte caser. UiO har forskningskompetanse innen feltet ved Senter for tverrfaglig kjønnsforskning, med muligheter for etablering av samarbeid.

Forsknings- og erfaringsbasert forståelse av egen rolle som kursholder

Kursholderne anvender egen forskningsbasert forståelse når de underviser andre. Kursene er forankret i et pedagogisk grunnsyn, som særlig er basert på sosial-konstruktivistisk læringsteori. Det er en styrke å være to undervisere, som kan spille på – samt utfylle hverandre, men ressursituasjonen gjør at dette ikke alltid lar seg gjøre. FUP-miljøet er opptatt av at det de *gjør* er viktig for det de *prediker*. I samtalen med FUP-ansatte kom det fram at det å undervise i PBK også handler om å kontekstualisere seg selv og hjelpe kursdeltagerne til å oppdage perspektivene det snakkes innenfor. PBK er viktig for å øke kursdeltagernes repertoar for variasjon, refleksjon og fagdidaktiske valg, overveielser i undervisning, og for å legge opp til læring for studenter over tid. FUP-ansatte er opptatt av å fornye kurslitteraturen, og å inkludere ny forskningslitteratur fra det internasjonale fagfeltet *Academic Developers* som de relaterer seg til og er en del av. Kursdeltagerne framhever også dette som viktig, og det kreves også at de FUP-ansatte jobber med egenutvikling. «*Du blir ikke nødvendigvis noen super pedagog av å være ekspert på pedagogikk. Kunne tenke at det var et høyere selvrefleksjonsnivå. Ved å vise fram gode måter å undervise på skapes det en merverdi i å gå på kurset. Da ser du ting du vil gjøre selv.*» (Kursdeltager).

At det brukes varierte undervisningsmetoder og at underviserne er i stand til å *leve* det de underviser, trekkes fram av kursdeltagerne. Det mangler imidlertid empirisk forskning på hva kursdeltagerne tenker om endring av egen undervisning, og hva som anses som viktig i undervisning. Endrer de faktisk undervisningen, eller endrer de kun *syn* på hva som er viktig? Dette er spørsmål som framtidige evalueringer bør belyse tydeligere enn dagens evalueringer gjør.

Vurdering av modulene

Det ligger også innenfor komiteens mandat å evaluere de tematiske kursene. Det er imidlertid satt ned en gruppe som skal samkjøre og videreutvikle disse. Noen av kursene har vært tilbudt over lang tid, mens andre tilpasses etter behov som oppstår (en modul har f.eks. vært tilbudt i 30 år). De FUP-ansatte har liten tro på ettdagskursene, selv om disse i perioder er etterspurt. Komiteen stiller spørsmål ved hvordan

forholdet mellom personlig utvikling, selvinnsikt, selvtillit og kjønn, kroppsspråk, utbrenthet, dramaturgi, mentorprogram for kvinnelige postdoktorer, kollegaveiledning, akademisk skriving, veiledning på MA og ph.d. etc. balanseres mellom erfaringer og teori/forskning. FUP-ansatte trekker fram at ansatte på UiO har stort behov for å arbeide med fenomener som mot, redsel, bruk av og erfaringer med kroppen i den hensikt å bli kjent med og å videreutvikle egen undervisning. En FUP-ansatt uttrykker «kursdeltagerne vil ha teori, vi vil ha handlinger. Vi trigger de punktene som de ikke har fått vurdert i sine ansettelses». Komiteens vurdering er at denne del av kursporteføljen bør nedtones eller revurderes, og komiteen stiller spørsmål ved om FUP gir tilbud som baserer seg på ansattes ideologi/egenoppfatning, mer enn på kunnskap om hva som trengs. Det virker å være ulike oppfatninger blant FUP-ansatte når det gjelder teoribegreper og forståelsen av hva UiO-ansatte har behov for av kompetanse. En uttrykker: «Det må være litt banalt, ellers når vi ikke gjennom til en sammensatt gruppe». I forhold til slike utsagn er det komiteens anbefaling at FUP-uansett bør ta en felles faglig diskusjon på de ulike syn som framkom om småkursene. De bør ha som hovedmål å få fram mer forskning, pedagogisk og faglig, *eksplisitt* på kursene, slik at det ikke oppstår et utematisert skille mellom teori og handling.

Småkursene bør ha en tydelig sammenheng med fellesdelen. Tidsplanen blir ofte vanskelig, og køer for «booking» er lite motiverende. Kursdeltagerne uttrykte et ønske om å få melde seg på småkursene på fellesdelen slik at man bedre ser helheten. Småkursene bør også dekke områder som teambasert læring, digitalisering av utdanning, digital eksamen, «flipped classroom», kompetanseutvikling på egne programmer, ulike vurderingsformer for og av læring, etc. Digital eksamen piloteres nå ved UiO med oppstart i bredden av organisasjonen fra 2017. Dette vil stille store krav til omstilling for alle ansatte, med utfordringer, men det ligger også et stort potensiale i å utnytte verktøyet pedagogisk for å skape ny og bedre sammenheng mellom eksamen og læringsarenaen. Her ligger et strategisk handlingsrom for FUP.

Ambisjoner for den videre utviklingen av kurset

Arbeidet med endringsprosessen i gruppa kan innebære et nytt navn, noe som kan inngå i å synliggjøre området på UiO, og dette vil også kunne være en forventning fra UiOs ledelse. Herunder kommer en sterkere ambisjon om å synliggjøre forholdet mellom forskning og undervisning. FUP bør også kobles sterkere opp mot UiOs strategiske planer. Komiteen vurderer at ambisjonen bør være å:

- Arbeide videre med nye læringsformer, inkludert ny undervisningsteknologi, digital eksamen og nettbaserte kurs
- Kontinuerlig arbeide med dette (og annet) på en forskningsbasert måte

- Fokuserer på læring over tid og oppfølging av kursdeltagerne etter kurset
- Følge opp med evaluering og forskning som kan få fram hvor varig eller fleksibel kunnskapen som er tilegnet på kursene er

Kursdeltagere kan oppleve at de oppnår en forbedret kvalitet på undervisningen mens kurset pågår, men at dette faller i bakgrunnen i hverdagen. Dette er et tema de FUP-ansatte er opptatt av. Som en sier: «*Vi åpner en dør på kurset, og så lukkes den igjen. Undervisningen på universitetet kan bli 100 ganger bedre*». Dette kan knyttes til at undervisning ved et forskningstungt universitet som UiO har hatt lite status. Imidlertid kommer det nå signaler både fra NOKUT og KD om at det å kvalifisere ansatte til å drive forskning på egen utdanning/undervisning vil bli prioritert, og herunder også relasjonen til deltagerne på FUP-kursene. Det finnes lite systematisk forskning ved FUP på forløpet og prosessen slik de drives fram gjennom kursene, dvs. lite forskning på *egen* praksis. FUP har en stor ambisjon om å bidra med å utvikle undervisningen på universitetet. Ved å skape et flerfaglig møtepunkt bidrar FUP til at ansatte opplever å være en del av et universitet. Å medvirke til at kursene oppleves som en dannelsesreise der nysgjerrighet er en drivkraft, og det å få innblikk i kursdeltagerens utfordring, er en verdi i seg selv som bør oppleves som berikende.

Kursdeltagerne kan gjerne også møtes med større faglige krav, der det gjøres til en ambisjon å lære mer og bruke tiden godt og strukturert. Den varslede utvidelsen til 150 timer vil gi nye muligheter. FUP kan med fordel satse litt internasjonalt. Pedagogikk kan transporteres fra land med lengere tradisjon for respekt for lærerrollen. Utenlandsk kompetanse, tydelige tema og refleksjoner over ulikhet i undervisningstradisjoner er egnet til å skape økt engasjement.

Det studentene umiddelbart liker er ikke nødvendigvis det de trenger. Dette er et viktig punkt når det kommer til ambisjon, og det viser betydningen av å utvikle tydeligere kunnskapsbasert undervisning. Dette inkluderer å følge opp kursdeltagernes prosessuelle læring over tid, slik at de også kan evaluere kursene utfra vurdering *for* egen læring, og få mindre ad hoc evaluering av kursene per se. Det bør være en ambisjon for FUP at deltagerne får mer kunnskap om læringsprosessen i og under kursene.

Som påpekt av FUP-ansatte bør det være en oppfølging av kursdeltagerne over tid. Etter noen år, og gjerne med jevne intervaller, bør det tilbys oppfølging/resertifisering – om ikke nødvendigvis som obligatorisk aktivitet. FUP har en viktig rolle i å utvikle kunnskap om det omfattende didaktiske repertoaret som benyttes ved UiO. Ulike didaktiske repertoar må utforskes og diskuteres, særlig med tanke på at først med mer både fagspesifikk og metaperspektivert kunnskap, kan ressursene utnyttes bedre.

Anbefalinger og konklusjon

Ny organisatorisk tydeliggjøring, tydeligere ledelse og navneendring kan bidra til å gi FUP den strategiske rollen fagområdet bør ha ved UiO. Rolle og oppgaver må imidlertid følge ressursene, inkludert tilbudet innen PBK. Det er sentralt at FUP avgrenser seg, slik at ikke FUP får et overordnet ansvar for alt som har med utdanningskvalitet å gjøre. Ambisjonen om et økt samarbeid med fakultetene kan få fram mer kunnskap om spenningsfeltet mellom forskningsfaget pedagogikk, undervisningspraksis/sjangre og fagtradisjoner, men dette må forankres og baseres på fakultetenes ulike ønsker og behov. Styrket kontakt med fagmiljøene og utdanningsledelsen på fakultetene kan gi grobunn for fruktbare diskusjoner og erfaringsdeling, og skape grunnlag for videre samarbeid om strategiske spørsmål. Dialogmøtet som FUP arrangerte med fakultetenes studiedekaner høsten 2015 kan med fordel gjentas på årlig basis. FUP er representert med et medlem i Utdanningskomiteen ved UiO. Det gir fagområdet et strategisk handlingsrom. Videre ligger det et strategisk potensiale i økt samarbeid også med andre UiO-enheter, inkludert Senter for tverrfaglig kjønnsforskning.

Komiteen mener det er et klart behov for å styrke fokus på læring og utdanning på UiO, herunder betydningen av lærerrollen og status knyttet til denne. Dette gir FUP en faglig så vel som en strategisk rolle, også knyttet opp mot tilbudet innen PBK. Behovet for «livslang læring» og et kontinuerlig pedagogisk opplæringstilbud til UiOs ansatte hører inn under dette. Utdanningskvalitet innebærer kontinuerlig pedagogisk oppdatering, som forutsetter et godt og tilgjengelig kurstilbud.

Undervisningen på kursene bør være forskningsbasert når det gjelder de enkelte fag, og eksplisitt henvise til forskning innen ulike felt, uten å gå dypt inn i forskningsmetodikk. Samtidig er det viktig å legge vekt på «å treffe hverdagen og virkeligheten til kursdeltagerne». Sentrale elementer er å inkludere deltagerens forforståelser og bruke dette som utgangspunkt for refleksjon og teoretisering, og i større grad utnytte det potensialet som ligger i den enkelte deltager ved å legge mer vekt på erfaringsdeling, samt følge opp dette med kvalifisert dialog med FUP-ansatte. De faglige gevinstene og resultater fra kursporteføljen bør synliggjøres, særlig når det gjelder hvordan kursdeltagerens handlingsrepertoar og teoretiske forståelse kan integreres og kobles til forskbare spørsmål og problemstillinger. Herunder virker det særlig viktige at FUP-ansattes praksis og kompetanse ytterligere utforskes og vies plass i fagutviklingen. Komiteens vurdering er at FUP bør styrke sin faglige profil gjennom kontinuerlig utprøving, forbedring, fornyelse og oppdatering av kursporteføljen, noe som er vesentlig for å møte nye og ulike behov og nye studentgrupper. Ved fornyelse og oppdatering av tilbudet vil også ressursene som finnes kunne brukes bedre. Dette skulle det ligge vel til rette for i en ny organiseringsmodell og ledelsesstruktur.

Vi ønsker FUP-ansatte og instituttledelsen lykke til med oppgaven.

Oslo/Halden 03.12.2015

Solveig Kristensen

Åshild Søfteland

Gunn Engelsrud